Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Nota actief openbaar
Ja

Directoraat Generaal Volksgezondheid
Directie Sport en Bewegen
Team 2

Opgesteld door
[redacted]

Aan Minister LJS Deadline: 19 juni 2026

nota

TER BESLISSING

[redacted]
23.6

Kamerbrief Sport- en Beweegwetgeving

Datum
2 juni 2026

Kenmerk
4399157-1099882-SB

Bijlage(n)
0

1. Aanleiding

Uw ambtsvoorganger heeft meermaals toegezegd de Kamer in het voorjaar te informeren over de contouren en het stappenplan van een Sport- en Beweegwet. Met deze brief komt u tegemoet aan deze toezegging.

2. Geadviseerd besluit

U wordt geadviseerd akkoord te gaan met bijgevoegde Kamerbrief over Sport- en Beweegwetgeving en deze naar de Kamer te versturen.

3. Kernpunten

In deze brief wordt geschetst waar sport- en beweegwetgeving meerwaarde kan hebben. Daarvoor wordt ingegaan op een aantal onderwerpen:

- Sport en bewegen hebben grote maatschappelijke waarde. Om de sport- en beweegsector toekomstbestendig te maken is het nodig dat deze waarde volop erkend en benut wordt.
- Er zijn grote opgaven die de toekomstbestendigheid van de sector onder druk zetten. Onder andere druk op de beschikbare fysieke ruimte, verouderde sportaccommodaties en een veranderende sportbehoefte.
- Wettelijke borging kan ervoor zorgen dat sport en bewegen niet langer alleen afhankelijk zijn van bestuurlijke prioritering of tijdelijke beleidsimpulsen. Wettelijke borging betekent dat (onderdelen van) sport en bewegen expliciet worden verankerd in wet- en regelgeving. Hierdoor wordt het makkelijker om plannen voor de lange termijn te maken.
- Belangrijke uitgangspunten voor de sport- en beweegwetgeving zijn het huidige financiële kader, subsidiariteit en terughoudendheid m.b.t. normen en (zorg)plichten.
- Op een aantal thema's zou wettelijke borging waarde kunnen hebben. Bijvoorbeeld:
  - Rol gemeenten/provincies/rijk
  - Sportinfrastructuur
  - Menskracht
  - Kennis en data
- Deze contouren vragen om nadere uitwerking. Dit zal in samenwerking met betrokken partijen worden opgepakt.

De kamerbrief is gericht op wat we eventueel wettelijk willen en kunnen regelen. In de vervolgstappen zal worden uitgewerkt hoe dit wordt vormgegeven.

4. Toelichting

a. Financieel-economische gevolgen, arbeidsmarkteffecten en regeldrukeffecten
Het ministerie van Financiën is akkoord met de Kamerbrief en wil graag betrokken blijven bij het vervolg van een wetgevingstraject om te kunnen toetsen of wetgeving tot intensiveringen kan leiden.

b. Juridische aspecten
Uit de verdere verkenning zal blijken of wetgeving een passend instrument is voor de verschillende thema's. WJZ is akkoord met de lijn in de brief.

c. Politieke en maatschappelijke context
Het proces om te komen tot een sport- en beweegwet heeft een lange voorgeschiedenis. De wensen en het draagvlak vanuit de Kamer en de bereidheid vanuit het kabinet zich hiervoor in te spannen wisselden geregeld. In 2023 is een motie aangenomen die verzoekt om pas in 2026 te bezien of een sportwet noodzakelijk is, terwijl in 2024 door de toenmalig staatssecretaris is aangekondigd om dit proces te hernemen. Sindsdien zijn verschillende moties ingediend met inhoudelijke wensen voor in een wet, bijvoorbeeld op het gebied van ruimte en zwembaden.[1] In de afgelopen sportdebatten hebben partijen aangedrongen werk te maken van een sportwet.

Er is een toezegging aan de Kamer om voor de zomer een kamerbrief te versturen met de contouren van een sport- en beweegwet.[2] Op 30 juni staat een commissiedebat gepland waar ook de sport- en beweegwet ter sprake zal komen. Als de Kamer positief is over het verder uitwerken van de contouren, kan worden gestart met een wetgevingstraject.

Vanuit de maatschappij is meermaals het belang van sport- en beweegwetgeving aangedragen. Zo heeft NOC*NSF onder andere in het kader van het coalitieakkoord opnieuw opgeroepen tot het opstellen van een wet, om daarmee structurele financiering van de sport te borgen.[3] De Vereniging Sport en Gemeenten (VSG) is positief over een sportwet als instrument om de positie van sport op de lokale agenda stevig te borgen. Maatschappelijk Organisaties in de Sport (MOS) is groot voorstander van een sportwet waarin kwetsbare groepen expliciet worden meegenomen, om er zo voor te zorgen dat deze groepen structureel onderdeel uitmaken van het toekomstige sportbeleid. Ook de Nederlandse Sportraad heeft in verschillende rapporten uitgewerkt waarom wetgeving kan bijdragen aan het toekomstbestendig maken van de sport- en beweegsector.[4]

[1] Zie o.a. Kamerstukken II 2020/21, 30 234, nr. 268, Kamerstukken II 2020/21, 30 234, nr. 269, Kamerstukken II 2022/23, 36 200 XVI, nr. 162 en Kamerstukken II 2022/23, 30 234, nr. 352.
[2] TZ202510-199, TZ202507-012 en TZ202602-054.
[3] Artikel NOC*NSF; Coalitieakkoord geeft sport impuls, structurele keuzes blijven nodig.
[4] Nederlandse Sportraad, De opstelling op het speelveld; Naar een sterke sportbranche voor een vitale samenleving, 2020.

5. Afstemming

In aanloop naar deze brief zijn verschillende partijen betrokken:

- Ministerie van Financiën: zie 4a voor de input.
- Ministerie van BZK: kritisch op wettelijke borging en benadrukt het uitgangspunt dat extra taken vragen om extra middelen.
- De VSG en VNG delen het belang van sport- en beweegwetgeving met het oog op de positie van sport en bewegen op de lokale agenda, die zonder wetgeving mogelijk verder onder druk komt te staan.
- NOC*NSF: de voorgestelde lijn kan rekenen op enthousiasme.
- Mulier & RIVM: er is verkennend gesproken over de mogelijkheden die zij zien met betrekking tot wetgeving op het gebied van een kennis- en datainfrastructuur.
- Provincies: er is met verschillende provincies verkennend gesproken over de mogelijke rol van provincies. Dit vraagt om verdere uitwerking.

Intern zijn WJZ en FEZ aangehaakt en is onder andere gesproken met PG. De startnota is besproken in het MT van WJZ en de Bestuursraad.

De brief is voorgelegd aan bovenstaande partijen (m.u.v. Mulier, RIVM en de provincies) en akkoord bevonden.

6. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

a. Motivering

Tot personen herleidbare gegevens zijn onleesbaar gemaakt vanwege de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.